

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

După congres.

III.

„A pune Ungaria pe base firești” este tendința programului, ale cărui trei puncte (II, III, și IV.) le-am apreciat în articolul trecut.

Ear’ „drept bază firească este a se considera autonomia națională în cadrul arondării comitatense” — aduce punctul IV.

Cuvântul „autonomie națională” i-a spăriat pe argații publicistici ai guvernului maghiar și ei s’au grăbit a-și exprima nervozitatea în cele mai scârboase accente de care ei sunt capabili.

Punctul IV repetă strigătul după „autonomii naționale”, zicând următoarele:

„Popoarelor nemaghiare ale Ungariei, măsurat hotărârea graiului lor, se lase de deplină libertate, astfel ca respectivele teritorii autonome (comitate, orașe municipale, comune) prin aplicarea limbii naționale la autoritățile administrative și judiciare să li-se de caracterul naționalității respective. Unde însă limbile sunt amestecate, acolo în interesul administrației mai ușoare comitatele se fie arondate după limitele limbilor.”

Aceste idei de program sunt declarate apoi în punctul VII al programului drept țință, pe care trebuie să o aibă în vedere o revizuire, care să cere, a legii de naționalități.

Care ar fi urmarea realizării acestui program? Slovacia ar avea — luând drept temelie de calcul chiar arondarea actuală a comitatelor — vre-o nouă comitate în care ar fi administrații și judecăți în limba lor și din alte patru comitate o parte bună ar fi naționalizată prin arondarea nouă, ce se cere. Românii ar avea nouă comitate, în care și după arondarea actuală ar fi deplin preponderanți; alte patru ar putea să fie prin arondarea nouă redată unității de limbă în administrație și justiție, fără a împingea greutăți mari; în vre-o cinci-șase comitate bilinquitatea ar fi inevitabilă. În același chip ar fi și Sârbii asigurați, fiind mai bine îngrădiți prin lege și usul limbii naționale ce s’ar stabili în toate comunele sârbești și în comitatele din nou delimitate sârbești.

Incontestabil este așadar, că „babilonul” de care se fac a rde Maghiarii, ar fi o formă foarte comodă, practică și satisfăcătoare pentru națiunile nemaghiare; pacea s’ar lăsa înec asupra ținuturilor ocupate de ele. Dar’ vreau guvernele maghiare — pace? Ele vreau război, nu pace! În special acest punct ar avea consecințe de educație națională pentru funcționari, concurența ar fi îngreuiată pentru cei ce nu învață limbi „străine”, societatea nemaghiară ar resimți în curând efectele economice și sociale ale sprișirii inteligenței sale naționale și puse în situații, în care ea trebuie să fie națională, fie pentru a-și putea împlini misiunea, fie pentru a-și aleasa în slujbe; în atmosfera ce s’ar produce luptă pentru existență a națiunilor aliate ar avea cei mai buni sorti. Și de aceasta se spărie de greutatea concurenței, de războiului azi lăsat spre exploatarea națiilor lor, de anemie, ce ar resimți în națiunile lor, de regresul epartei lor ar urma pentru ei. Este o viață fiecare, existență națională, ce se va uni, între granițele țării și aștră (ardelatele autonomiilor prece a votat le program; și mândrele tru-că, pe e nației ungurești, ele care se t, dieta acemulte daruri ce nu le au — it Uniunea, de viață, în care concurența cu națiunile decima inteligența lor. Să tem r de a te temi, spune proverbul român, — capi.

Pentru celelalte acestea sunt combinate de pe care le stă la dispoziție Maghiarii. În special acest punct fost com-

bătut într’un chip cu intenție confusio-nat de — „Neue Freie Presse” și — pentru-ce adevărat? — și de „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt”. Cu ziarul vienez s’a răfuit „Politik” din Praga, printr’un singur șir: „Politik” i-a adus aminte de „tratatul pactuale ceho germane” despre care ne aducem aminte că „N. Fr. Presse” le-a declarat de „piatra fundamentală a unei nouă dezvoltări și consolidări a Austriei”; și în aceste tratări era vorba de „arondările judecătorești districtuale și cercuale așa, că pe cât este posibil, un cerc judecătorec să cuprindă numai comune de aceeași naționalitate”; „districtele politice” să mai zicea în punctele publicate în 27 Ianuarie 1890 — „trebuie să fie arondate pe cât se poate corespunzător naționalității locuitorilor etc.”. Contele Taaffe presidase conferențele ce au dat astfel de rezultate, Plesner, Rieger, Zeithammer etc. erau de față; Polonii își exprimă mulțumirea lor cu acest pact, dela care așteptau și ei o „consolidare a stărilor din regatul Boemiei și o întărire a monarhiei austro-ungare” și în fine chiar Maiestatea Sa Monarchul era încântat, că între două popoare viguroase ale sale se face pace prin aceste principii.

De ce totuși când în Ungaria aceleași idei fericitoare sunt propagate, propagatorii ei sunt declarați de nebuni și criminali? Pentru-că sunt tocmai preacuminiți și preadrepți!

Contrazicerea din „N. Freie Presse” este o conștientă dușmănie a Austriei și o protejare a tendințelor maghiare. „Cu declaranți și pasiviști se tratează în Austria, dar’ nu în Ungaria”, zicea această cotă europeană la 8 August, în ajunul congresului — și, arătând astfel cum în Austria se face dreptate, făcea prin urmare și ea, deși fără s’o intenționeze, propagandă pentru schwarz-gelb-ismul, care nouă atât de mult ne convine.

Dar’ mai multă atențiune merită glasul săsece, ce l’am indicat. Este, nu-i vorbă un glas prea „oficial” și prin urmare potrivit politicii săsești de azi. Citând punctul VI. din program, el zicea la 14 August:

„Formularea este cam înunecoasă, dar’ totuși destul de clară pentru a se pute recunoaște, că în comitatele arondate după limite limbice va domni în administrație și judecătoria o limbă, limba unei naționalități (nu limbile naționalităților) și anume „caracul naționalității respective”. Dar’ împărțirea Ungariei și Ardealului în districte administrative și judecătorești pur naționale, locuite numai de o naționalitate este imposibilă, deoarece-ce feliurite naționalități locuiesc amestecate și adese-ori foarte pistrui im-prăștiute unele printre altele.”

Organul săsece se teme și el de o pierdere pe partea germanismului „majorisat”. Dar’ — atunci pentru-ce și Germanii au mai fost invitați de congres să se alăture la alianță? Se poate presupune că li invita la — moarte națională? Cât despre „imposibilitatea” de a aronda după naționalități Ungaria și Ardealul, noi știm că și între Sași s’au găsit oameni, care au părtinit-o; Bedeus de Scharberg, spre pildă, propunea odată pentru Ardeal o constituție pusă pe tocmai aceleși baze, care le-a admis congresul naționalităților („Anweisung eines besonderen Gebietes für jede der drei Nationen nämlich der Ungarn, der Sachsen, der Walachen mit gleicher Kommunal-Kreis- oder Bezirks- und Nationalverwaltung”); Friedenfels declară că acest proiect „și azi este de cetit cu mare interes” și-l declară deci — cel puțin discutabil. Se găsește așadar și la Sași — ideile noastre! Și încă la ce Sași! Ear’ dacă ei nule vreau azi, nu le vreau din cauza oportunitismului, în care nu avem nici un motiv să-i turburăm.

Dar’ arătat rămâne, că cei-ce au făcut obiectul „baselor firești” admise de programul congresului dela Budapesta, se află în contradicție cu sine înșiși, ca „Neue Freie Presse” ori în contradicție

cu alți bărbați luminați ai neamului lor, ca „Tageblatt”-ul din Sibiu. Dar’ pe când aceștia își dau zadarnica silință să arete că-i nebulie și imposibilitate ce-a cerut congresul, noi nu avem numai satisfacția de-a le dovedi că nebunii și imposibilități de acestea firești și cuminiți și ei le-au voit, ci de-a obține chiar numele de prea cuminiți, de prea modești, cum ne-a zis „Politik”.

Precisarea principiilor reeșită din analiza celor două voci contrare ne convinge că programul dela Budapesta e bun, e real și că el merită toate opintirile pentru realizarea lui.

Maiestatea Sa, prea bunul nostru Monarch, și-a sărbătorit ieri în 18 August a 65-a aniversare a nașterii sale. Ziua de ieri a fost deci sărbătoarea țării întregi, zi de mare veselie pentru toți fiii leali ai patriei și supuși devotați ai Maiestății Sale; de aceea ea a și fost sărbătoră cu mari și frumoase solemnități în țara întregă. În Sibiu paradele și onorurile militare au dat festivității splendoarea cuvenită, ear’ ceremoniile bisericesti au făcut, ca sufletele noastre să se înalțe la tronul celui mai puternic Domnitor, implorând Maiestății Sale lungă și fericită viață, pentru mărirea tronului, gloria împărăției și îndestularea tuturor fiilor devotați ai patriei comune!

Ministru-president despre chestia națională. Un colaborator al ziarului vienez „Neues Wiener Tagblatt” l-a interviewat pe baronul Bánffy, prim-ministrul maghiar asupra chestiei naționalităților. Vorbind despre congres a zis, că „ziarele îi atribuie prea multă însemnătate, pentru-că întreg congresul n’a fost altceva, decât o simplă adunare a cătorva agitatori, care n’aveau drept să vorbească în numele poporului. De altfel în contra congresului s’au ridicat voci energice chiar și din presa naționalităților (Controla. — Redac.)! tot asemenea contra congresului au fost și capii bisericesti (Miron? Szabó? — Redacțiunea).

Relativ la modul de soluțiune a chestiei naționalităților baronul Bánffy i-a declarat ziaristului vienez, că: „e absolut imposibil să mergem mai departe în conciliațiunea noastră față cu naționalitățile. Mai mult decât le-am dat, nu le putem da”.

În restul convorbirii sale a afirmat, că alianța naționalităților are tendințe federalistice și deci e periculoasă în prima linie pentru dualismul monarhiei, la a cărui apărare s’a angajat partidul liberal.

Congresul interparlamentar de pace.

(Raport special al „Tribunei”)

Bruxella, 15 August.

(Discuția asupra arbitragiului. — Excursia pe Escant și la Anvers. — Pe bateul „Emeran”. — Ziaristii francezi, români și unguri. — Interviewuri. — Amicii nostri.)

Ziua de ieri a fost destinată unei excursii pe fluviul Escant până la Anvers, ear’ de acolo afară, până în largul mării. De aceea ședința membrilor conferenței interparlamentare a ținut abia două ore, dela 5 până la 11 ore.

În această ședință s’a urmat cu discuția asupra curții de arbitragiu. Cel dintâiu a luat cuvântul Moritz Jókay. El a vorbit cu oare-care căldură, contra războiului, arătând pagubele enorme ce rezultă pentru civilizație și prosperarea umană din războaiele crunte.

Ce bine ar fi, dacă acest limbagiu l-ar ține dl Jókay în parlamentul maghiar, atât de războinic față de naționalități.

Au mai vorbit dnii Porumbaru (România), Descamps, Snape (Belgia) Marquartu (Spania).

Ședința s’a închis printr’o frumoasă vorbire a deputatului Houzeau, care în calitate de secretar a răspuns tuturor obiecțiilor aduse proiectului despre cartea de arbitragiu.

Excursia pe Escant a fost dintre cele mai admirabile. Noi, Români, am folosit-o să sporim facerea cunoștințelor cu deputații și ziaristii străini.

Înainte de a pleca, am vizitat redacția ziarului „Le Patriote” și „National”, organe clericale. Directorul și proprietarul ne-au primit foarte amabil. I-am făcut un scurt raport despre stările de lucruri din Ungaria, insistând cu deosebire asupra legilor religioase, pe care am spus de ce noi le combatem și de ce în congresul naționalităților am cerut revizuirea lor. Ne-a asigurat de întreg sprigunul foilor sale, care au și publicat în numărul dela 14 c. discursul domnului V. A. Urechia, însoțindu-l de un comentariu foarte favorabil Românilor.

Din gara de Nord a Bruxellesi am plecat la orele 11 și jumătate, cu un tren special. Eram până la o sută. Noi, ziaristii români (Dr. Stefan C. Pop, I. N. Roman, R. Dragomirescu și Russu-Șirianu — Red.) ne-am așezat la un loc cu ziaristii francezi, pe cari am căutat să-i informăm asupra cauzei române. Dintre Unguri a fost numai un ziarist: Rényi, dela „Pesti Napló”. Vai de capul lui, ce a pățit, între ce focuri a ajuns!

Fluviul, pe care plutim, este maiestos, și mult mai larg, ca Dunărea la Marea-Neagră de pildă. Desparte Belgia de Olanda. Din distanță în distanță pe mal se vede câte un port, cu drapelele țerilor, ear’ deasupra apei plutesc sute de luntri, șlepci și vapoare. Priveliștea este măreață mai ales la mare.

La orele 2, imediat ce am părăsit Anversul, cel mai mare oraș comercial belgian, cu un port aproape fără păreche în Europa, s’a servit punch-ul. S’au dat tot mâncări reci, ear’ la sfârșit s’a servit champagne, care a deslegat limbile, încât ziaristii români au început să toasteze și să facă înfrățire cu Francezii. Aceștia, foarte gentili, au răspuns cu însuflețire. Președintele Descamps și secretarul seu deasemenea au venit între noi și au răspuns printr’un discurs mai lung urărilor noastre.

După masă dl Urechia a fost centrul atențiunii lor. L-au interviewat toți și au promis că vor scrie despre chestia română. Le-am tradus tuturor epistola lui Pázmándy, care aici vorbește de pace, ear’ acasă înainte de a pleca invită pe ministru să arunce în temniță pe toți congresiștii.

Am avut onoare să vorbim cu dnii Pandolfi, Frederic Passy, Descamps, Gobat, Wawrinsky și când le spuneam de cele-ce se petrec la noi, nule venia să creadă. Le-am tradus epistola lui Pázmándy și au rămas uimiți. Le-am tradus deasemenea un articol din „Nemzeti Ujság”, organul lui Apponyi, prezent și el pe bord, articol care constata că în Ungaria domnește nu mai forță și bunul plac al guvernului, că legile s’au falsificat etc. etc., lucruri pe cari dacă le-am scris noi, poate-că lumea cultă de aici nu ne crede, atât sunt de rușinoase pentru Unguri.

„Gazette” de aseară și publică o lungă convorbire ce un redactor al ei a avut-o cu dl Urechia, cu reprezentantul „Tribunei” și cu contele Apponyi. Deși acesta tăgăduiește spusele noastre și zice, că în Ungaria domnește cea mai mare libertate, totuși prin dovezile ce noi am pus la dispoziție jurnalisticele franceze, reese evident regimul asupritor, căruia sunt supuși Români, Sârbi și Slovaci din Ungaria.

Cea mai interesantă întâmplare pentru noi este, că pe când convorbiam cu marchizul Pandolfi, eată a venit la noi și ilustrul întemeietor al conferenței, dl Frederic Passy. Expunând cauzele pentru care naționalitățile nu pot să se bucure la milleniul maghiar, bătrânul aproba viu motivele abținerii și la întrebarea noastră, că nu am fi oare, noi Români, niște nemernici dacă am iubi pe când părinți și frați de al noștri sunt în temnițe, — ilustrul bărbat politic a răspuns: „Aveți dreptate!”

Ungurii au observat acestea și le comentau viu. Pázmándy întreba pe Dr. St. Pop: „Ce, dar’ îi lucrăți grozav?” Spunea aceasta cu ironie. Ce năcuz am însă „patrioții” vâzându-se demascați chiar aici, unde

credeau că o să învingă ușor, se poate judeca și din amenințarea adresată dlui Pop și Russu. A zis anume: „Lasă, se vor lua măsurile, ca în viitor să nu mai ești din patrie, pentru a întreprinde călătorii cu scop de a ponegrî pe Unguri!”

Credem și noi, că dacă ar fi după Pázmándy, el încă ieri ne-ar fi aruncat, dacă nu în temniță, apoi mai bucuros în apa Escantului, deasupra cărui pluteam împreună.

Năcăzul Ungurilor mai ales atunci era la culme, când ne-au văzut pe toți încungiu-rați de ziaristii francezi, dintre care reprezentantul ziarului „Indépendance” nu numai că făcea notițe și traducea cu noi epistola lui Pázmándy, dar’ făcea niște observații, pe cât de spirituale, pe atât de muscătoare pentru Unguri.

Azi la orele 2 este ședință, ear’ de seară banchetul, la care Români participă toți.

*

Bruxella, 16 August 1895.

Chestia română la conferența interparlamentară.

Ceea-ce n’a reușit anul trecut: să se discute chestia română în conferența interparlamentară, a reușit anul acesta. Este a se mulțumi Ungurilor această reușită, pentru-că dacă ei nu veniau să invite conferența interparlamentară a-și ține ședințele viitoare la Budapesta, nu era privilegiu să se discute chestia română într’un agropag European. Așa însă am ajuns, că de patru zile toate foile de aici scriu numai despre procesul ce este pendent între Români și Unguri, ear’ delegații conferenței sunt împărțiți în două tabere: unii cari apără pe față cauza română, ear’ alții cari ar dori să se evite în conferență discuția unei asemenea chestii iritante. Cât de mult chiar guvernele s’au interesat de chestia română, arată faptul, că alături însuși reprezentantul de aici al Austriei a umblat pe la secretariatul conferenței interparlamentare, pentru a-și culege informațiuni de cele-ce se pot întâmpla. Când a auzit că între Români sosiți este și dl Urechia, a zis: „Acesta este foarte periculos pentru noi!”

Dintre toate ședințele, cea de azi a fost mai interesantă. Cum foile încă din ajun atrăseseră atenția publicului asupra chestiei române, galeriile au fost înghesuite deja dimineața. Pe când a început ședința, nici-căru nu mai era loc. Atenția tuturor era îndreptată spre dl Urechia și președintele Descamps, care negociau asupra felului cum să se pună în discuție chestia română.

La 10 și jumătate președintele Descamps urcă tribuna și bate cu ciocanul negru de lemn în pulpitrul, semn că ședința se deschide. Dinsul invită pe dl Urechia să-și ocupe locul de vicepresident. Deasemenea invită pe dl Rahusen, ear’ secretari erau dnii Gobat și Wawrinsky.

Pe la 11 și jumătate se termină discuția asupra arbitragiului.

Se ridică în sus Jókay. Toți știau ce are să spună, toți știau că reprezentantul Românilor o să facă o declarație. De aceea atenție mare se observa din toate părțile.

Într’o limbă franceză cât se poate de groasă, Jókay invită pe delegați să binevoască a se întruni în anul 1896 la Budapesta. Ii asigură de o bună primire. Le pune în vedere de a se cunoaște cu această ocazie și cu reprezentanții parlamentului austriac, cari vor veni la Budapesta, unde se vor convoca delegațiunile.

Președintele Descamps face următoarea declarație:

„În sinul adunării delegaților mai mulți dintre colegii noștri au exprimat temerea, că nu cumva alegerea de sodiu al conferenței la Budapesta să fie interpretată în oare-care circumstanțe într’un sens care i-ar obliga ori de a face reserve, ori de a se abține să participe la deliberațiunile noastre.

Adevărul este și îl declarăm leal și într’un mod general, că alegerea sediului conferenței noastre nu implică nici nu poate implica o recunoaștere ori un amestec oare-care din partea noastră, din ori-ce punct de vedere în care ori

Maghiarii liberali, al căror erou național este Kossuth Lajos, la care se închină la un Dumnezeu, aplică același dur și conlaminabil cuvânt, la acei cari nu voesc răsturnarea statului, n u voesc rebeliunea și revoluțiunea, ci pretind numai executarea onestă și pașnică a dreptului existent.

Sau doară pretind Românii, Sârbii și Slovaci altceva, decât ceea ce sărbătorește i-s-a codificat în anul 1868? Sau nu e tot ceea, ce, cele mai luminate spirite ale Maghiarilor, Eötvös și Szécseny, le-au declarat de cele mai cardinale condiții pentru existența Ungariei? cu deosebire cel din urmă a arătat în cartea sa intitulată „Lumină”, că națiunea maghiară nu poate deveni mare, „dacă nu va lăsa fiecare a atăt liberul exercițiu al religiei, cât și al limbii sale, al datinilor și al individualității sale naționale”. Cer naționalitățile dela congresul din Budapesta batăr numai cu o iotă mai mult în postulatele lor unite?

„Noi, cari mai bine de trei decenii purăm cea mai înversunată luptă pentru drepturile noastre reținute, noi ne mirăm cum de modesti sînt Românii, Sârbii și Slovaci în dreptele lor postulate. Ce pretind ele este minimul la ce ar ave ei drept să pretindă pe temelul dreptului și al legii. Și și acest modest gravamin este timbrat de un atentat temerar asupra integrității statului ungar, de o trădare fătăse, de o revoluțiune. Poate merge mai departe în orbia lui șovinismul maghiar? Cum caută ei însă să-și motiveze scrințele lor sentențe? Astfel, că pun o utopie în locul realității, astfel, că caută să susțină ficțiunea unui stat național maghiar, pe când Ungaria după originea și tradițiunea sa, este un stat poliglot în toată puterea cuvântului. La acest „caracter principal” toate încercările de „amalgamare” și de pacificare, căroră le-a dat naștere Kossuth, ear Tisza, Szapary și Wekerle până și Bánffy le-au aplicat cu cel mai crud rafinament, cu cea mai brutală neconsiderație, nu au putut schimba nimica.

Moderna artă de stat maghiară vrea să facă din Ungaria un viitor stat național compact. Deoarece elementul maghiar însă nu posedă facultatea națională și culturală de absorbțiune, care este necesară pentru exoperearea unei uniformități etnice, caută, ca procesul natural, care la ei nu prinde, să-l înlocuiească cu forța, mai întâi prin aceea, că tinerimea nemaghiară prin mijloace forțate este desnaționalizată și înfundată în temnițe, cari încă poartă numele de „școală”, acolo sînt preparați pentru idea de stat maghiar, de altă parte însă prin simpla spoliare a naționalităților de toate drepturile și beneficiile ce le oferă statul. Acesta este metodel, în urma căruia, cu ajutorul modernei arte de stat maghiare, ar să se transforme globul unguresc. Este deci numai natural, că naționalitățile nu voesc să servească de aparat pentru a se se poată intrupa ideile dlor Tisza, Szilágyi și Apponyi, ci pe baza dreptului națiunii și al dreptului popoarelor lui defensivă și reclamă recunoșterea dezvoltării individualității lor naționale. Aceasta crucișază însă cele mai nobile plăcuri ale oarbațiilor „maghiari” și de aceea impla rezistență. Acestor este timbrată de crimă contra statului și a societății, de trădare de patrie, de atentat revoluționar, cu urii naționalităților cu au nimie nici în nici în mîncare. Pe cine vrea să mai așeze cu astfel de distincțiuni, cari și „Pester Lloyd” le scoate ear la iveală. S-au vîntate grandioase manifestări din Sibiu și Cluj, că mi și din toate părțile poporului, dela vladici până la opincă, au aprins întru toate pații conducătorilor români și su mai stie nimic de fiasco fostului ministru de război, care, anume a mers înaintea poporului din ghiazele agitatorilor, să pacifice populațiunea română.

Existența diferentelor, cari erau să servească pentru a îngela străinătatea, a distinge pentru deosebire, după întrunirea din Budapesta a naționalităților. Ei și-au format acum din nou postulatele lor; publicii europenii pot examina, dacă cer ei batăr numai într'un punct ceva imposibil sau ceva neîndeplinit. Oare examen nepărtinitor va duce la convinserea, că protestele pătîmige din presa maghiară contra congresului naționalităților nu sînt altceva decât acuze grele contra democrației și împilării maghiarilor. Dacă congresul din Budapesta nu a avut alt rezultat, decât să asigure a națiunilor, înseamnă că acest efect negativ nu a produs decât blățul favorabil al congresului naționalităților. Are și rezultatul pozitiv, că a scutit „liga imunităților”, care în trecut avea ca scop să câștige și pe Germanii și pe Italianii din țara care, așezată pe o linie de demarcație, se dădea dreptul să se combată cu ei.

„Dreptatea” scrie, între altele, în meditațiile „după congresul naționalităților”:

„E adevărat, că în această ploaie de injurături, ziaristica maghiară recunoaște aproape fără excepțiune importanța actului săvîrșit la Budapesta. Se pare însă, că tocmai această împregiurare face, ca șovinismul nostru pîși în soldul ideii de stat maghiar să-și ese din sărite. Și dacă deocamdată congresul naționalităților nu s'ar alege decât cu sarcasmele și injurăturile brutale ale presei maghiare, totuși și acest rezultat negativ ar fi o dovadă, că hotărîrile din Budapesta nu sînt indiferente opiniunii publice maghiare”.

Și mai la vale:

„Programul comun de operațiune a fost care a înveninat atât de mult presa maghiară contra noastră a celorlalte naționalități. Și nu tocmai fără cuvînt. Programul acesta, care stabilește în mod clar principiile, tendințele și interesele de cari trebuie să fie conduse naționalitățile în lupta lor contra hegemoniei maghiare, trebuia negreșit să facă mult sînge rău șovinismilor maghiari, cari nu se pot împăca cu ideea, că și nouă ni-se cuvin drepturi în țara aceasta”.

CRONICĂ

Sibiu, 17 August n.

Împusă prin lege sărberea zilei Sf. Stăfan, a primului rege maghiar, regretăm — în această vreme bogată în materie, — că proximal număr al ziarului nostru numai Mercuri seara poate să apară.

La congresul naționalităților au mai luat parte din Zarand di Nicolae Pop, preot din „Teara-Băitei”; ear din Granița-militară a mai fost și dl Iuliu Musta, preot în Glimboacă, care ne roagă să-i tipărim numele, „că se vadă dușmanii că nu ne tragem îndărăt dela nici o jertfă ce se aduce pe altarul națiunii noastre”. Înregistrăm cu plăcere numele celor doi bravi preoți.

Din Verșet și giur au fost de față, afară de Dr. Nicolae Popoviciu, avocat, și domni Simion Popoviciu, preot în Voivodina; Avram Corcea, preot în Cuștein, Iuliu Iorgoviciu, preot în Margita-mare și Ioan Maleta, econom în Cuștein.

Din Bucium a luat parte fără de a fi fost amintit în „Tribuna” și domnul Aurelian Danciu, director de mine.

Din Sângeorgiu-român ni-se scrie: Duminecă, în 4 Aug. st. n. a. c., s'a ținut în Sângeorgiu-român afăt conferința preoțească din vicariatul Năsăudului, căt și adunarea despartământului al XXII-lea. Cam la 9 ore dimineața s'a început sf. liturghie sub pontificatul dl Dr. Ioan Pop, vicar, asistat de 6 preoți, în frumoasa biserică a Sângeorgiului. Biserica era îndesuită de public, erau mulți dintre oaspeții dela scaldă. — Corul tinerimii din loc sub conducerea învățătorului Marc, a reușit destul de bine. La finea sf. liturghii s'a ținut predica de cătră preotul din Borgo-Bistria, A. Candale. Conferința a decurs în toată regula. S'au hotărît multe lucruri bune pentru biserică și școală, s'a cetit o disertațiune foarte frumoasă prin preotul S. Sohorca. Afară de sedința s'a trimis o telegramă martirului preot dela Vă: Gerasim Domide. Adunarea despartământului s'a ținut tot sub presidența dlui vicar Dr. Ioan Pop. S'a făcut un raport detaliat despre activitatea despartământului în trecut. S'au strins taxe dela membrii vechi și noi. Seara a fost un bal animat în favorul despartământului Asociațiunii.

Asociația. Comitetul Asociației pregătește lucrările pentru adunarea generală; raportul general este tipărit deja; în ședința de azi (Luni) se discută ultimele chestii relative la modificarea statutelor.

Călugărenii. Ni-se scrie: București, 4/16 August 1895. Domnule Redactor! Duminecă în 13 c. Românii ar fi trebuit să sărbzeze cu mare pompă un mare eveniment istoric; înțeleg să se împlinească: tocmai 490 ani dela memorabila și glorioasă bătălie dela Călugăreni, când o mână de Români, cei mult vr-o zece mii ostași, adunați într'un mîncuș din toate țările române; Muntenia, Moldova și Ardeal, și puși sub comanda neîntrecutului Mihail-Viteazul, au prilegiul de a se măsura cu o armie turcească cel puțin înzecit mai mare, compusă din elita armiei Pașadului, și de a o birui. Într'adevăr în acea zi, care căzu într-o Mercuri, armata română scrisse pe steagul seu cele mai frumoase fapte de bravură militară, adăuse în cartea eroicelor sale acte încă o pagină glorioasă, și smulse victoria din mîinile unor inimi bravi și puternici, prin desfășurarea celor mai strălucite fapte de arme. Din nenorocire amintirea acestui fapt memorabil, care, după cum zice Bălescu, a fost briliantul cel mai strălucit al gloriei românești, a fost până acum dat uitării de cătră cei în drept; nimeni nu și-a adus aminte, că înțeleg să strămășim noștri cu prețul vieții lor, ne-au pășat o patrie, și ne-a învins cum se ne făcuse de țară, pe o conservă aceea ce are omul mai scump pe pămînt: moșia strămoșască. În lipsa altora mai competenți, mi fac o plăcere de a aminti Românilor, prin prețiosul d-voastră organ, această aniversare, convins fiind, că, lape puternicii d-voastre interveniri, se va

găsi cineva, o inimă caldă de student, ca să-i sărbzeze iubileul festiv, depunînd măcar o floare, dacă nu o coroană, la piciorul crucii ridicată de Șerban-Vodă Cantacuzino, drept orice monument, în locul în care marele Vizir Sinan Pașa îngănatul biruitor al creștinătății, a mușcat tîrîna, răsturnat fiind de o mână de Români. Primiți, vă rog, domnule redactor încredințarea prea distinsei mele considerațiuni.

N. D. Popescu.

Îngrijiri patriotice. În concertul strigătelor de bucurie, cu care presa maghiară atentează la timpanele mai delicate, iubind, pentru-că „numai patru voci s'au ridicat” la Bruxella în contra primirii „invitării lor ospitale”, — se amestecă deja câteva acorduri disonante exprimînd îngrijirea, că „înălți oaspeți” nu o să se afe bine în mijlocul lor. Motiv la această îngrijire exprimată de „Nemzeti Ujság” le dau întemplierile dela congresul demografic din anul trecut, care a fost discutat, de întreaga presă străină, rostindu-se aspre sentențe asupra „ospitalității maghiare”.

„Prima tovarășie română de cismarie în Sibiu”. Măiestrii cismari, dñii Teodor Moldovan, Zacharie Aron și Ioan Doborean, din Sibiu, au luat laudabila inițiativă de a se asocia între sine cu scop de a-și câștiga credit, a se provide cu materialul de lipsă dela firme mari din Budapesta și eventual din străinătate și astfel a servi mușterilor cu marfă solidă și relativ mai ieftină. După informațiunile, ce avem din cercurile măiestrilor cismari români din loc, dorința inițiativă amintită a fost, se trăgă în cercul tovarășiei pe toți măiestrii cismari români din Sibiu, ceea-ce însă, în urma unor neînțelegeri regretabile, n'a succed. Astfel cei trei, plăsând o sumă considerabilă în material, și-au deschis deja prăvălia (atelierul) de cismarie în casele dela „Dräger Wache” (fosta fauriște din mijlocul străzii Gușteritei). Actualmente se fac preparative pentru înregistrarea legală a firmei. Din parte-ne regretăm, că tovarășia nu s'a putut face între toți măiestrii, prin ceea-ce măiestria cismăritului ar fi ajuns la înflorire între Români — dorim cismarilor în tovarășii succese strălucite.

Carte aprobată. „Istoria literaturii române” de Enea Hodoș, profesor preparand în Caransebeș, a fost aprobată de cătră ministrul de culte ca manual pentru școalele medie cu limba de propunere română. Manualul din chestiune se introduce cu începutul anului școlar și în a VIII-a clasă la gimnaziul din Blaj serie „Unirea”.

Din archidieceasa Blajului. „Unirea” scrie: Domnul Dr. Vasiliu Hossu, profesor de s. teologie s'a numit și constituit de fisc al Scaunului Consistorial archidieceșan și metropolitan greco-catolic de Alba-Iulia și Făgăraș.

Petrecere. Tinerimea română studioasă din Hațeg și giur, invitată cu toată stima la petrecerea de vară ce se va arangia la 24 August st. n. în pavilionul de vară al hotelului „Forster”. Hațeg, 16 August 1895 Comitetul. Prețul de intrare: de persoană 1 fl. de familie 3 fl. Începutul precis la 7 ore seara. În pauză se vor juca jocuri naționale. Venitul curat este destinat pentru îmbogățirea bibliotecii dela școală grădnică din loc. NB. Ofertele marinimose se primesc cu mulțumită și se cuitează pe cale ziaristică.

Necroloage. Primim următoarele anunțuri funerale: Ioan Onțiu, comerciant în Sebeș, după un morb îndelungat, împărțit fiind cu Sîntele Taine, a răposat în 16 Aug. st. n. la 11½ ore seara în etate de 30 ani. Rămășițele pămîntului ale defunctului se vor așeza spre eterna odihnă la 18 August 1895 st. n. 4 ore p. m. în cimiterul gr-or. din Sebeșul-săseș. Fie-i tîrîna ușoară și memoria binecuvîntată! Sebeșul-săseș, în 17 August st. n. 1895.

— Mateiu Strîmbu, notar comunal în Sângeorgiu-român, a răposat după un morb greu și îndelungat, împărțit fiind cu Sf. Taine, la 10 August a. c. într'al 42-lea an al vieții. Înmoartea a fost la 12 Aug. a. c.

Distincție. Cetim în „Timpul”: Dl maior C. Mihailescu, fost atașat militar pe lângă legațiunea română din Paris, a fost decorat de guvernul francez cu Legiunea de onoare în gradul de ofier.

Cas de moarte. Se telegrafează din Paris, că istoricul Auguste Geoffroy a murit.

Calătorie de studii în România. Zilele trecute au sosit în țeară doi Americani pentru a face studii asupra terenurilor române petrolifere. Acești doi Americani, obținînd dela serviciul minelor permisiunea de a face studii, au și plecat de câteva zile în călătorie prin țeară. Județele prin care vor face cercetări miniere sînt: Prahova, Dâmbovița, Buzău și Muscel. Americanii se numesc H. Oliphant și A. C. Beeson. Ei sînt din Pittsburg (Statele-Unite) și sînt însoțiți în călătorie lor de C. Schmidt, inginer din Bremen (Germania), serie „Timpul”.

Navigațiunea română. La 13 August n. s'a făcut în Galați inaugurarea serviciului de navigațiune română pe Dunire prin punerea în circulațiune a vaporului „Oriental” destinat a face serviciul local între Brăila și Galați. Inaugurarea s'a făcut cu mare solemnitate

printr-o călătorie festivă a dñilor Dr. D. Brînză, profesor universitar și membru al Academiei Române. Regretatul profesor și-a dat obștescul sfîrșit ieri la Slănicul din Moldova, unde se instalase de câteva săptămîni. Trimitem condolențele noastre intristatei familii.

† Dr. Brînză. „Timpul” scrie: Afară cu părere de rău încetarea din viață a dlui Dr. D. Brînză, profesor universitar și membru al Academiei Române. Regretatul profesor și-a dat obștescul sfîrșit ieri la Slănicul din Moldova, unde se instalase de câteva săptămîni. Trimitem condolențele noastre intristatei familii.

Desgroparea cadavrului lui Paganini. Se anunță din Parma: „În săptămîna trecută a fost desgropat în cimitierul de aci cadavrul marelui virtuos în violină Paganini, pentru a fi îngropat la un loc mai demn pentru el. Cadavrul, a cărui față este foarte bine conservată, a fost expus aci câteva zile”.

„Lumea Ilustrată”. Ni-a sosit la redacție broșura a treia din anul III. al revistei „Lumea Ilustrată” din București. Îndemnăm cu plăcere publicul nostru la cumpărarea acestui număr al revistei amintite, cu atât mai virtos, că în el se află reproduce în mod foarte artistic toate tablourile care au fost expuse la Ateneul din București la expoziția din Maiu. Cuprinsul înșuși al broșurei este variat și bun, cu lucrări de Leo Tolstoi, Gh. din Moldova, Nic. Iorga, Hall Tain și alții. Ear partea remarcabilă a broșurii, sînt, repetăm, ilustrațiunile. Cum la expoziția dela Ateneu, artiștii români mai de valoare și-au dat concursul în pictură și sculptură, și cum operele lor le avem fotografiate în broșura aceasta a „Lumii Ilustrate”, singurcinoasă popularizatoare a artei române, avînd numărul ei avem și o idee despre artiștii români și gradul cam până la care au ridicat ei arta. Estă ce tablouri sînt reproduce în broșura de sub întrebare și de cine.

„La veritate”, tablou de Titus Alexandrescu; „Turma de oi la adăpat seara”, tablou de Jan Alpar; „Liniște”, tablou de Nicolae Angheliescu; „O nimfă”, tablou de Henner; „Un bătrîn”, tablou de I. Marinescu; „Un bătrîn”, tablou de Ioan Bălanescu; „Dela tîrg”, tablou de A. Dumitriu; „Întoarcerea dela câmp”, tablou de N. Grigorescu; „Întorcîndu-se dela prașit”, tablou de N. Grant; „Studiu”, sculptat de Ilie Mandache; „Un cap de expresie”, tablou de N. Bran; „Un ștrengar fumînd”, tablou de N. Gropeanu; „Visul Elisei de Brabant”, tablou de Eugen N. Ghica; „Vezi tu Stane, vine iarna”, tablou de St. Luchianu; „După lecție”, tablou de N. Grigoriu; „Bustul I. Maiorescu”, sculptat de Petre Condescu; „Un bătrîn”, sculptat de M. Gheorgiu; „Un proiect de monument”, tablou de G. Sterian; „Meditație”, sculptat de Marin Filip; „Brodănd”, (tablou neînterminat) de N. Grigorescu; „Portretul principelui Dimitrie Ghica”, tablou de G. D. Mirea; „Colț din atelierul meu”, tablou de Const. Artachino; „Studiu”, tablou de I. Strimbușcu; „O scrisoare”, tablou de I. Serafim; „Mere cu palăria”, tablou de C. Zamana; „O schiță pentru un tablou”, de Federico Stopani; „O colibă țigănească”, tablou de Artur Segai; „Radu Negru”, statuă de G. D. Mirea; „Marina”, tablou de Eugeniu Voinescu; „Țigăncă rîzînd”, tablou de Const. Artachino etc.

O excursiune cu balonul. Din Viena se anunță: Luni s'a făcut sub conducerea sublocotenentului Kozesnik o excursiune militară cu balonul, la care a luat parte și învîșatul vinez Dr. Tuma, pentru-că se făcă în aer măsurări de electricitate. S'a putut statorî, că pămîntul este un glob plin de electricitate, ce plutește în Univers. Excursiunea a fost foarte interesantă; la satul Gross-Schützen ajunse balonul înălțimea de 3000 metri.

De ale anarhiștilor. Din Ancona se scrie: Poliția a arestat în 16 August dimineața pe Umberto Bernadelli, pe când așia nese manifeste anarhiste, făcînd laudă lui Caserio. S'au confiscat mai multe sute de manifeste. În același timp izbucni o bombă pe scara consulatului Francei, ca semn de protestare în contra execuțiunii lui Caserio. Pagubele cauzate de explozie nu sînt mari. Consulul și familia sa nu erau acasă. Autoritățile caută cu activitate pe autorii atentatului.

Mătășă neagră falsificată.

Să se ardă o mică bucăciță din stofa, ce voim să o cumpărăm, și falsificarea eventuală va ești numai decît la învală: metășă veritabilă, curat colorată se încălgește numai decît, se stinge repede și lasă puțină cenușă de colorare brună deschisă. Metășă falsificată (care se murdărește lute și s'a rupe) arde pe încetul și lasă cenușă de colorare brună închisă, care în contrast cu metășă veritabilă nu se încălgește, ci se strîmbă. Dacă apăsăm cenușă metășei veritabile, ea se prăfuește, nu însă și cenușă metășei falsificate. Fabrica de metășă G. Hennberg (e și r. furnisor de curte Zürieh trimis cu plăcere ori-și-cui moste din stofele veritabile de metășă și furnisează în casă toalete singuratic și bucăți întregi liber de poro și de dăre.

Produse diverse	Sofni
Săm. de trif.	Lucernă ungurească
Oleu de rap.	roșie
Uns. de porc.	rafinat
Slănină	dela Pesta
Său	svîntă
Prune	afumată
Licitar	slavon, nou
Miere	bănănesc
Ceară	brută
Spirit	galbină străcurată
	de Rosenau
	brut
	Drojdințe de spirit

Cursul pieței din Sibiu.

Din 19 August n. 1895.

Hărte-monetă română	Cump.	9.56	vînd.	9.61
Lire turcești		10.80		10.88
Imperiali		9.62		9.66
Ruble rusești		1.29.50		1.30

Bursa din Budapesta.

Din 16 August. n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	123.50
„ de aur ung. 4%	99.40
„ ung. val. cor. 4%	125.75
Imprumutul căilor ferate ung.	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	103.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	98.—
Bonuri rurale ung.	98.75
„ croate slavone	101.25
Obligațiunile desp. regalilor	163.—
Imprumut cu premiu ung.	147.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	101.—
Renta de hărte austriacă	101.—
„ de argint austriacă	123.—
„ de aur austriacă	1077.—
Losurile austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	—
„ de credit ung.	—
„ de credit aust.	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii	100.75
„ Albina	—
Argintul	5.78
Galbeni împărătești	9.63
Napoleon d'ori	59.80
Mărci 100 imp. germane	121.15
Londra 10 Livres sterlingi	—

Bursa de Viena.

Din 16 August. n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	123.50
„ „ „ 4%	99.40
„ ung. val. c. 4%	125.85
Imprumutul căilor ferate ung.	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	103.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.15
Bonuri rurale ung.	98.15
„ croate-slavone	158.50
Imprumut cu premiu ung.	146.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	101.15
Renta de hărte austriacă	101.15
„ de argint austriacă	101.20
„ de aur austriacă	123.—
Losuri austriace din 1860	1079.—
Acțiunile băncii austro-ungare	492.—
„ de credit ung.	284.75
„ de credit aust.	—
Argintul	5.75
Galbeni împărătești	9.61
Napoleon d'ori	59.87
Mărci 100 imp. germane	123.87
Londra 10 Livres sterlingi	—

Bursa de București.

Din 4 August v. — 4 ore p. m.

Renta rom. per 1875 5%	100
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldverschreib.)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6%	100
Imprumutul municipal 5%	87 1/4
Scrișuri func. rurale 5%	—
Scrișuri func. rurale 7%	—
Idem urbane 7%	—
„ „ 6%	102
„ „ 5%	87
Banca-Naț. (100 lei vers. Intr.)	1468
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vëra.)	420
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vërs.)	437
Soc. rom. de reasig.	118
Soc. de cou (250 lei vërs.)	106
Oblig. Cassei Pensiuilor	280
agio	—

Schimb.

Londra 3 luni	—
„ cek	—
Berlin 3 luni	—
„ cek	—
Paris 3 luni	—
„ cek	—
Viena	—
Agio	—

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Giontea.

Proprietar: T. Liviu Albiini.

„Institutul Tipografic“ în
se află de vânzare:

Portretul domnului
Dr. IOAN RAȚIU.
Cu 50 cr.

Portretul domnului
Dr. V. LUCACIU.
În mărime de 38×28 cm.
Cu 50 cr.

TABLOUL
Deputațiunii române la Viena.
Cu 2 fl.

TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE“.
În mărime 33×50 cm.
Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin
postă fl. 1.70.

Tabloul condamnaților
în
PROCESUL MEMORANDULUI.
Cu 3 fl.

Tabloul apărătorilor.
Cu 3 fl.

TABLOUL
BIUROULUI DE PRESĂ.
Cu 3 fl.

Rachiu

asezat sub garanță naturală
de drojdie [2488] 1—3
de trevere
de prune (Sibowitz)
cu prețuri foarte moderate la
ERNST ROTH,
strada Lungă Nr. 1—3.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,
președinte al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. s.

Oroloage, lanțuri de oroloage, giuvaere, prețioase, de aur și argint, provăzute cu marca oficiului reg. ung.

Cel mai mare și mai frumos deposit

de tot felul de oroloage bine regulate. Numai oroloage veritabile elvețiene cu prețuri à la
fabrică numai pe lângă plătire în bani gata în

atelierul de orologerie

IULIU ERÖS,

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 3.

Oroloage remontoar de argint pentru bărbați și femei cu și
fără capac dublu 7, 8, 9—10 fl.

Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elve-
țiene 3 fl. 50 cr., foarte fine, cu marca Urania 5—6 fl.

Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elve-
țiene cu capac dublu 5 fl., foarte fine marca Urania fl. 5.50.

Oroloage rusești de argint veritabil de tula 9 fl., cu capac dublu
și încrustate cu aur, anker 15—16 rubine 12—20 fl.

Oroloage remontoar de aur pentru dame cu sticlă de cristal
15 fl., cu capac dublu (masiv) împreună cu cutia 20 fl.

Oroloage remontoar anker de argint pentru domni cu capac
dublu foarte masiv, toate 3 capacele de argint 10—16 fl.

Oroloage remontoar anker de aur pentru domni cu sticlă
de cristal cu capac dublu 22—30 m. împreună cu
cutia dela 30—37—50 fl.

Oroloage bune de părete, închise, cu mecanism de bătut
mergând 36 oare, cu gravură frumoasă, veritabile de
Schwarzwald 3—4 fl.

Deșteptător veritabil american în căsuție de nikel cu și fără
dată, deasemenea foarte bune 2—3 fl.

Orologiu cu pendul veritabil vienez, tras odată merge 8 zile,
cu și fără mecanism de bătut 10—13 fl.

Lanțuri de argint și brățare pentru doamne dela 1 fl. 50 cr.
până la 4 fl., inele de argint și double 30—80 cr.

Cercei de aur cu briliant similit frumos împreună cu cutia
4 fl. 50 cr., cu diamant veritabil 22—36 fl.

Lanțuri de argint bărbătești pentru civili și militari
dela 2 fl. până la 4—5 fl., medalion de argint dela
30 cr. în sus.

Inele de aur bărbătești și femeiești dela 5—10 fl., lanțuri
de aur femeiești 11—24 fl., bărbătești dela 25—50 fl.

Afară de cele sus amintite am tot felul de articli de acest soi precum și

mărfuri optice

Ochelari numai cu sticlă fină de cristal dela 40 cr. până la 14 fl., de oțel, nikel, double și aur.

Comandele din afară, indicând numărul sau trimițând sticla cea veche se execută bine și repede în mod specialist.

Lorgnete, ochianuri de câmp 4 fl. 50 cr. — 13 fl., foarte fine achromatice.

Reparaturi de oroloage și obiecte optice se execută în modul cel mai conștient, bine și ieftin.

Mărfuri neconvenabile se schimbă în decurs de opt zile sau la cerere se înapoiază banii. Împachetarea se computează în
prețul speșelor proprii, la comande de oroloage cu pendul rugăm a se alătura 5 fl.

Oroloage de buzunar dela 2 fl. 50 cr., până la specialitatea cea mai excelentă am de tot soiul în deposit, de aur, de
argint, nikel, albe și de goldin. (Un orologiu goldin cu capac dublu, cu căsuție foarte frumos gravată 6 fl.)

Rugându-mă pentru comande cât de multe, semnez cu toată stima

IULIU ERÖS,

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3

[8] 13—62

Pentru oroloage nouă și reparaturi garanție cinstită de 2 ani!

Numai fabricatele cele mai fine, serviciul cel mai solid și conștient!!!

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare de posit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.